

GEZIN TE HUUR

(Der geliehene Opa)

Blijspel in vier bedrijven

door

WALTER G. PFAUS

vertaling

Adrie Kuik

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEZIN TE HUUR - DER GELIEHENE OPA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WALTER G. PFAUS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © by Walter G. Pfaus
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Willem Roos - 40-50 jaar

Barbara - zijn vrouw, 40-50 jaar

Katja - hun dochter, plm. 20 jaar

Opa Duvel - vader van Hanneke, 65-70 jaar

Fannie Roos - moeder van Willem, 60-70 jaar

Melanie Vis - collega van Willem en te gast bij het gezin Roos, plm. 30 jaar

Jurjen Stok - te gast bij het gezin Roos, plm. 30 jaar

Hanneke Stuurman - dochter van opa, plm. 40 jaar

DECOR:

Doorsnee woonkamer. Eethoek met drie stoelen, bank, leunstoel, wandkast met bar (mag ook een serveerwagen, een zgn. trolley zijn), telefoon en eventueel een tv. Verdere inrichting naar eigen inzicht. Rechts is de algemene opkomst, links is de keuken, achter is de deur naar de badkamer en de overige vertrekken.

EERSTE BEDRIJF

Wanneer het doek opengaat, zitten Willem en Barbara Roos aan het ontbijt. Willem is helemaal verdiept in zijn krant.

BARBARA: Weet jij hoe laat het is? (*Willem bromt wat, maar geeft geen antwoord. Barbara na een stilte*) Hoe zit het eigenlijk? Moet je niet naar kantoor?

WILLEM: Hè? Wat? (*kijkt op en schrikt zo erg dat hij bijna van zijn stoel valt*) Jezus nog aan toe, ik dacht dat ik al op de zaak was!

BARBARA: Zeg, zit je soms te dromen of zo?

WILLEM: Volgens mij heb ik inderdaad zitten dromen dat ik al aan het werk was.

BARBARA: (*sarcastisch*) Daarom zie je er natuurlijk ook zo afgepeigerd uit.

WILLEM: Ik heb denk ik teveel aan mijn hoofd.

BARBARA: Maak jij je zorgen over je werk?

WILLEM: Nee, nee, dat heeft helemaal niets met mijn werk te maken. Ik maak me zorgen over ons...Over jou en mij...Over Katja en jou...

BARBARA: (*droog*) Over jezelf en over geld...

WILLEM: Geld! Dat is het. Daar zat ik aan te denken...

BARBARA: (*valt hem snel in de rede en kijkt tegelijkertijd op de klok*) Maar niet nu, oké? Je moest nu maar eens naar je werk gaan, want je bent al behoorlijk aan de late kant.

WILLEM: Babsie-wabsie, ik ga vandaag niet naar de zaak.

BARBARA: Hè? Maar waarom niet? Je kan toch niet zomaar thuisblijven om over onze financiële toestand te praten!

WILLEM: (*vermant zich*) Ik ga niet naar de zaak, omdat iemand van de zaak hiernaartoe komt.

BARBARA: (*ontsteld*) Dat kan niet!

WILLEM: Waarom niet?

BARBARA: Omdat... omdat ik ook bezoek... Ik bedoel... dat is...

WILLEM: (*gelaten*) Ga door. Ik ben zeer benieuwd.

BARBARA: Waarom ga je niet gewoon naar je werk, dan vertel ik je vanavond wel...

WILLEM: Dat gaat vandaag niet. Ik krijg bezoek van de zaak.

BARBARA: Wat is dat eigenlijk voor iemand?

WILLEM: Eerst wil ik weten waarom ik jouw bezoek niet mag zien.

BARBARA: Dat heb ik helemaal niet gezegd!

WILLEM: Ik wacht.

BARBARA: (*gepikeerd*) Goed dan... Ik wil onze financiële situatie

verbeteren...

WILLEM: Dat klinkt geweldig. En hoe wilde je dat aanpakken?

BARBARA: We hebben het toch wel eens gehad over alleenstaanden, die eenzaam zijn en naar een gezin verlangen, en die zo'n gezin graag voor een tijdje willen huren...

WILLEM: (*gealarmeerd*) Je bedoelt Rent-a-family?

BARBARA: Precies. We waren het er toch over eens, dat we een keer...

WILLEM: Je gaat me toch niet vertellen dat je iemand hebt gevonden!

BARBARA: Ik heb misschien iemand gevonden.

WILLEM: En ik weet zeker dat ik iemand heb gevonden.

BARBARA: Wat? (*kijkt hem ontzet aan*) Maar... dat kan toch niet. We kunnen toch niet twee...

WILLEM: (*leunt grijnzend in zijn stoel achterover*) Waarom niet eigenlijk? Onze portemonnee heeft er geen bezwaar tegen.

BARBARA: Maar die meneer, die elk moment hier kan zijn, wel. Hij wil een echt gezin huren, zonder vreemdelingen. Hijzelf is al een vreemdeling.

WILLEM: Aha, het is dus een man.

BARBARA: Natuurlijk is het een man. Volgens de statistieken zijn het hoofdzakelijk mannen die naar de geborgenheid van een gezin verlangen.

WILLEM: Zo zie je maar weer hoeveel waarde je aan die statistieken moet hechten. Ik heb een vrouw...

BARBARA: (*valt hem in de rede*) Natuurlijk heb jij een vrouw. Je hebt mij.

WILLEM: (*gaat onverstoord verder*) ...die naar de geborgenheid van een gezin verlangt.

BARBARA: (*schel*) Jij haalt een vrouw in huis? En dan ook nog één van de zaak? (*giftig*) Hoelang duurt die relatie met haar al? WILLEM: (*verontwaardigd*) Onzin! Ik heb een paar keer met haar gepraat...

BARBARA: Ik ken jou langer dan vandaag! Als jij zegt dat je een paar keer met haar hebt gepraat, dan heb je...

WILLEM: (*wordt luidruchtiger*) Dat is wel het toppunt! Je wijst naar mij en zelf ben je aan het rotzooien. Waar ken je die vent van?

KATJA: (*achter op met rugzak, goedgehumeurd*) Goeie morgen!

BARBARA: (*woedend*) Ik vraag me af wat er zo goed is aan deze morgen! (*tegen Willem*) Ik heb die man nog helemaal niet gezien!

WILLEM: Laat me niet lachen! Laat me niet lachen! Nog niet gezien! Denk je soms dat ik gek ben?

KATJA: (*rustig, alsof ze dit soort scènes gewend is*) Zal ik straks even terugkomen? (*haalt pen en papier uit haar rugzak en begint te*

schrijven, omdat ze geen antwoord krijgt)

BARBARA: Jij bent degene die mij niet voor vol aanziet! Ik heb heus wel door wat jij van plan bent!

WILLEM: Ik wil alleen maar een collega van mijn werk in ons gezin opnemen, omdat ze...

BARBARA: Jij wilt hier een slet mee naartoe nemen... (*ziet dat Katja zit te schrijven*) Waarom zit je te schrijven?

KATJA: (*terloops*) Niets bijzonders. Ik maak even een lijstje met dingen die jullie kapot kunnen gooien. Bij jullie laatste ruzie heb jij die dure vaas kapot geslagen.

WILLEM: (*snel tegen Barbara*) O ja? Geen wonder dat je niet met je geld uitkomt!

BARBARA: (*verontwaardigd*) Nou krijg ik zeker de schuld! Jij bent hier degene die...

KATJA: (*streng en hard*) Stilte!

WILLEM: (*koppig als een klein kind*) Zij is begonnen!

BARBARA: (*op dezelfde toon*) Hij is begonnen.

KATJA: (*zuchtend*) Waarom ben ik op school de enige met zulke truttige ouders?

BARBARA: Ik zal jou eens leren wat truttige ouders zijn!

KATJA: (*trekt een lelijk gezicht*) En toch is het zo dat...

WILLEM: (*ontsteld*) O god, dat is ook zo! Wij moeten voor mijn collega nog een opa hebben.

BARBARA: Wat? Ben jij nou helemaal gek geworden?

WILLEM: Alleen op die voorwaarde wil mijn collega hier zijn. Daarom een opa.

BARBARA: (*tegen Katja*) Ik geloof dat je vader begint door de draaien.

KATJA: Laat hem uitpraten. Ik weet wel niet waar jullie mee bezig zijn, maar dat van die opa klinkt in ieder geval goed. Dus, papa Willem, steek maar eens van wal.

WILLEM: Ik heb al een opa geregeld.

BARBARA: Wie dan?

WILLEM: De vader van Hanneke.

BARBARA: Ben je nou helemaal gek! Die man heet niet alleen Duvel; die man **is** een duvel!

WILLEM: Flauwekul. Het is een keurig nette oude heer, die geen vlieg kwaad doet...

BARBARA: (*sarcastisch*) Alleen maar, omdat íe niet meer snel genoeg is.

WILLEM: Hij zal rustig en gezellig bij ons komen zitten...

BARBARA: (*opgewonden*) Nee hoor, dat doet íe niet!

WILLEM: (*overstemt haar*) Jawel hoor, dat doet íe wel!

BARBARA: (*harder*) Dat doet íe niet!

WILLEM: (*nog harder*) Dat doet íe wel!

KATJA: (*energiek*) Als jullie niet onmiddellijk ophouden met ruzie maken dan moeten jullie de hele week voor straf samen afwassen. En steeds wanneer er iets kapot valt, dan wordt dat van jullie zakgeld afgetrokken. (*tegen Willem*) Zou je zo vriendelijk willen zijn om mij te vertellen wat er hier allemaal gaande is?

WILLEM: (*heeft zich mokkend afgewend, en richt zich nu tot Katja*) Kijk, ik en je moeder willen...

KATJA: (*verbetert hem*) Nee, je moeder en ik.

WILLEM: (*droog*) Mijn moeder woont hier helemaal niet en jij weet nergens van.

BARBARA: (*provocerend*) De ezel wordt altijd het laatst genoemd.

WILLEM: (*kijkt Barbara aan met nadrukkelijk onschuldige glimlach*) Maar lieverd toch, dat deed ik ook.

BARBARA: (*kwaad tegen Katja*) Zie je wel, nou begint íe alweer.

KATJA: Houden jullie eindelijk eens een keer op!

WILLEM: (*met een komische zucht tegen Barbara*) Volgens mij zijn wij de enige ouders, die door hun dochter worden betutteld.

KATJA: Dat is bij jullie ook gewoon nodig. Goed, nog een keer. (*nadrukkelijk*) Mijn vader en mijn moeder willen...?

WILLEM: Wij willen iets aan onze financiële situatie doen en hebben daarom besloten...

BARBARA: ...om een zogenaamde alleenstaande een week lang hier in huis op te nemen.

WILLEM: Tegen betaling natuurlijk.

BARBARA: Dom genoeg hebben we alle twee iemand gevonden. Ik een man en hij een vrouw.

WILLEM: En die vrouw wil, dat er ook een opa in het gezin aanwezig moet zijn.

BARBARA: En uitgerekend moet dat die Duvel zijn!

WILLEM: (*kalm*) Je bedoelt opa Duvel, Hannekes vader.

BARBARA: Ik durf te wedden dat hij schaamteloos misbruik gaat maken van de situatie. Dan had je ook wel gelijk je moeder hiernaartoe kunnen laten komen.

WILLEM: Dat wilde ik eerst ook doen. Maar toen bedacht ik opeens dat ze morgen vertrekt naar Noorwegen...

BARBARA: Maar goed ook, anders was ik vertrokken.

WILLEM: Hè, hè! Daarom schoot mij Hannekes vader ook te binnen. Toen ik hoorde dat haar man in het ziekenhuis lag, was ik meteen

bereid om haar vader bij ons op te nemen. Hij weet dus helemaal van niets...

KATJA: Als ik het dus goed heb begrepen, willen jullie wat bijverdienen en nemen jullie twee alleenstaanden in huis samen met opa Duvel. Tot zover alles goed. Maar jullie hebben niet ver genoeg doorgedacht. Waar moeten ze alledrie slapen?

BARBARA: *(kijkt Willem ontsteld aan)* Ze heeft gelijk. We hebben maar één logeerkamer. Jij moet die vrouw en die duvel weer afzeggen.

WILLEM: Ik kan Melanie zomaar niet afzeggen! Ze is mijn collega. Bovendien is ze een rang hoger dan ik...

BARBARA: Ik had eerder iemand gevonden. Bovendien wil meneer Stok geen opa.

WILLEM: *(stug)* Melanie Vis komt hiernaartoe! En opa Duvel ook! En daarmee basta! Trouwens, Hanneke zal hier zo wel op de stoep staan.

KATJA: Misschien heb ik een ideetje.

BARBARA: En dat is?

KATJA: Meneer Stok slaapt op de logeerkamer. Mevrouw Vis in die van mij en opa hier in de woonkamer...

BARBARA: En waar slaap jij dan?

KATJA: Ik slaap bij Oscar.

WILLEM: Ik sta niet toe, dat jij bij dit...individu overnacht. *(er wordt gebeld)*

KATJA: Het is te laat om er verder over te discussiëren. Daar heb je logé nummer één al.

BARBARA: *(terwijl ze naar de deur rechts gaat)* Daar is het laatste woord nog niet over gesproken. *(af)*

WILLEM: *(beslist)* Daar valt verder helemaal niet over te discussiëren! Jij slaapt hier!

KATJA: Kun je mij dan even vertellen, waar ik zou moeten slapen?

WILLEM: Als wij geen andere oplossing vinden: bij ons op de kamer.

KATJA: Geen sprake van!

HANNEKE: *(met Barbara van rechts. Ze heeft de laatste woorden van Katja gehoord. Teleurgesteld)* Dan ben jij het er dus niet mee eens dat mijn vader...

KATJA: *(snel)* Dat heeft u verkeerd begrepen. Ik heb een familieaangelegenheid met mijn vader besproken. Natuurlijk kan uw vader bij ons blijven. Ik ben blij ook een keer een opa te hebben.

HANNEKE: Dan is niemand er op tegen? Ik zou het vervelend vinden, wanneer...

WILLEM: Jouw vader is bij ons van harte welkom.

HANNEKE: Het is ook maar voor een paar dagen, totdat mijn man weer

uit het ziekenhuis komt. (*flink klagend*) Die verrekte idioot! Knalt íe tegen de garagedeur aan. Mag íe nog blij zijn dat íe zijn auto niet bij zich had.

BARBARA: (*verbaasd*) Was íe dan te voet toen hij tegen de garagedeur knalde?

HANNEKE: Hij was zo dronken dat íe vergeten was dat íe zijn auto niet bij zich had.

WILLEM: (*begripvol*) Dat kan gebeuren.

BARBARA: (*aarzelend tegen Hanneke*) Jouw vader... zal zich toch wel een beetje gedragen... Ik bedoel, hij gaat toch geen moeilijkheden zoeken.

HANNEKE: Absoluut niet, Barbara. Mijn vader is, bij wijze van spreken, zo mak als een lammetje...

BARBARA: (*sceptisch*) Bij wijze van spreken...

WILLEM: Dat heb ik toch al tegen je gezegd? Meneer Duvel is een aardige man, van wie we geen werk hebben.

KATJA: Waar is uw vader nu, mevrouw Stuurman?

HANNEKE: Hij zit in de auto te wachten.

WILLEM: Laat hem maar binnenkomen! Opaatjes houden het nooit zolang vol in warme auto's.

KATJA: (*quasi serieus*) Pappa Willem, je maakt me bang.

HANNEKE: Hij heeft gelijk. Het is vandaag erg warm. Ik haal hem wel naar binnen. (*af*)

BARBARA: (*klagend*) Ik heb een voorgevoel dat dit niet goed gaat aflopen!

WILLEM: (*tegen Katja*) Zie je wel, ze is al weer pessimistisch.

BARBARA: Mijn god, hoe wil jij die Duvel wijsmaken dat hij voor opa moet spelen, zonder dat hij iets doorheeft?

KATJA: Misschien moet je hem gewoon de waarheid vertellen.

BARBARA: Dan wil hij meteen een gedeelte van de opbrengst en kunnen wij de winst wel op onze buik schrijven.

WILLEM: Dan kunnen we de winst niet meer door drie delen.

KATJA: (*glunderend*) Gaan wij de winst door drie delen?

WILLEM: Natuurlijk. Ik, jij en mamma.

BARBARA: De ezel... (*onderbreekt zichzelf, omdat Willem haar in de rede wil vallen. Scherp tegen Willem*) Hou je stil! Hou je stil!

WILLEM: (*onschuldig*) Maar Babsje toch, ik wilde je alleen maar gelijk geven.

BARBARA: (*tegen Katja*) Er komt een dag dat je vader een gat extra in zijn hoofd heeft.

KATJA: (*kreunend tegen Willem*) En jullie willen dat ik bij jullie op de

kamer slaap? Ik ben nog niet levensmoe.

WILLEM: Maar kindje Katja toch, 's nachts maken wij nooit ruzie. Dan hebben we wel iets beters te doen. *(geeft Barbara een tik op haar achterwerk)*

KATJA: Dat is nog veel erger. Dan doe ik helemaal geen oog dicht. Nee, nee, ik slaap wel bij Oscar. *(Hanneke komt met opa van rechts. Zij draagt een reistas, hij een vogelkooi)*

BARBARA: *(ziet Hanneke en opa en tovert een glimlach op haar gezicht, reikt opa de hand)* Daar zijn jullie al. Hallo, meneer Duvel.

HANNEKE: *(stoot opa aan die verstomd blijft staan)* Zeg eens dag, pa.

OPA: Dag, pa.

HANNEKE: En dat jij een brave vent bent. *(trapt hem op zijn tenen)*

OPA: *(blijft volledig kalm)* Jaaaauuuwww!

HANNEKE: En dat jij niet vervelend zal zijn.

OPA: Ja.

HANNEKE: Je bedoelt nee.

OPA: Nee.

HANNEKE: En dat je geen ruzie maakt met mevrouw Roos.

OPA: Ja.

HANNEKE: Je bedoelt nee. *(trapt hem weer op zijn tenen)*

OPA: Neeeejjjj.

HANNEKE: *(tegen Barbara)* Zie je wel, hoe gehoorzaam hij is? Jullie zullen er waarschijnlijk niets van merken dat hij hier is.

KATJA: Ik wil er anders wel degelijk iets van merken dat hij hier is. Ik verheug me er namelijk al op om ook eens een opa te hebben. *(tegen opa)* Ik mag toch wel opa zeggen?

OPA: *(bloedserieus)* Het zal mij een grote eer zijn. *(knipoogt tegen Katja)*

WILLEM: *(geeft Katja een teken dat ze het goed heeft gedaan. Tegen opa)* Daar wil ik me graag bij aansluiten.

OPA: *(bloedserieus, met een lichte buiging)* Het zal mij een grote eer zijn.

HANNEKE: *(opgelucht)* Ik ben blij dat jullie nu al goed met elkaar kunnen opschieten. *(tegen Barbara, die zeer sceptisch voor zich uit staart)* Er zijn nog een paar kleinigheidjes, waar je even op moet letten.

BARBARA: En dat is?

HANNEKE: Hij gebruikt vier maaltijden per dag. Ontbijt, lunch, 's middags een stukje fruit en avondeten.

BARBARA: *(haalt opgelucht adem)* Geen enkel probleem.

HANNEKE: Na het ontbijt een wandelingetje en na de lunch een dutje. 's Middags dus een stukje fruit en geen zoetheid. Daar wordt hij beroerd van. *(opa wil zich verzetten, maar Hanneke trapt op zijn*

tenen) Hè, opa?

OPA: Nnnnnjjjaaauuuwww!

HANNEKE: (*gaat verder tegen Barbara, die haar verschrikt aankijkt*) Het avondeten vóór zeven uur en niet te vet. Als hij na zevenen nog gaat eten, dan doet íe de hele nacht geen oog dicht.

OPA: (*verveeld*) Ja, ja.

HANNEKE: Na tien uur niets meer te drinken geven, anders zit íe de hele nacht op de wc. In geen geval alcohol! Daar wordt hij misselijk van, hè pa?

OPA: Ja. (*schudt heftig nee, wanneer Hanneke zich weer tot Barbara wendt*)

HANNEKE: En hij mag in geen geval roken! In deze tas zit alles wat hij nodig heeft. Schoon ondergoed, medicijnen. (*haalt uit de tas een groot vel papier*) Op deze lijst staan alle medicijnen die hij moet slikken. Je moet er goed op letten dat hij die op tijd inneemt, want zelf vergeet hij het altijd.

BARBARA: (*heeft ontzet staan luisteren*) En als ik het nou vergeet?

HANNEKE: (*laconiek*) Kan niet. Ik heb hier alles op papier staan. (*geeft haar de lijst*) Bovendien is deze lijst alleen nodig als hij er zelf niet aan denkt. Maar hij denkt er wel aan, hè, pa?

OPA: Ja, ja.

HANNEKE: Ik moet nu gaan, anders wordt die kerel van me in het ziekenhuis nog zieker, die domme idioot.

OPA: Doe de hartelijke groeten aan die domme idioot.

HANNEKE: Pa, alsjeblieft!

OPA: Je zei zelf ook idioot.

HANNEKE: Ik mag dat zeggen, want ik ben zijn vrouw.

BARBARA: (*tegen Willem*) Zie je nou wel.

OPA: En ik moet dat zeggen, want ik ben zijn schoonpa.

HANNEKE: Als hij dat zou horen...

OPA: Moet je niet weg?

HANNEKE: Ja, ja. (*tegen Barbara*) Jullie houden dus wel een oogje in het zeil, hè?

KATJA: Maakt u zich maar geen zorgen, bij ons is hij aan het juiste adres, hè, opa?

OPA: (*glunderend*) Ik voel me hier al helemaal thuis. (*serieus tegen Hanneke*) Jouw garagedeurlover zit op je te wachten.

HANNEKE: Ja, ik ga al. (*gaat naar de deur rechts*)

BARBARA: Ik laat je wel even uit. (*met Hanneke rechts af*)

WILLEM: (*tegen opa*) U wordt dus nu onze opa, maar laten we elkaar eerst even voorstellen. (*geeft hem een hand*) Ik ben Willem.

OPA: (*zet de kooi weg*) Geen probleem... mijn zoon Willem.

KATJA: Ik ben Katja. Hartelijk welkom, opa. *(kust hem op zijn wang)*

OPA: *(glunderend)* Dat doen we meteen nog een keer. *(geeft Willem een hand)* Ik ben opa. *(slaat een arm om Katja heen)* Nu moet je me nog een zoen geven.

KATJA: *(kust hem lachend op beide wangen)* Is het nu wel geldig?

OPA: Nog niet helemaal. Opnieuw. *(tegen Willem)* Bij jou ging het goed. *(tegen Katja, spreidt zijn armen wijd)* En?

KATJA: *(herhaalt geduldig de procedure)* Is het nu goed, opa?

OPA: Als je nu nog lieve opa tegen me zegt...

KATJA: *(herhaalt nogmaals de procedure)* Hartelijk welkom, lieve opa.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto